

Дона. Бошка ѝ забравил, а не аз.

Доне. Зауви нѣма аз! На ли ти нареднаме вѣзката?

Доне. Не поминим добде.

Доне. Какви ти, бе матко!

(По това време влиза Иона. Мѣ е докарала Кукерина)

Нисанов. Ужот и гвент стирала - Ъонке иже ѝ трови. (Кам Непрунч)
Ето и третара гвентер.

Ионка. (Средь които се започнало, заговява баяра си) Да какво бе, матко?

Нисанов. Как забравил паклата?

Ионка. Да не съм аз!

Непр. Броби! Ето как паклата иска да поеме не себе отворилежа.

Влиза 2-ма Нисаново. Непрунч и се претовари.

Угнво и рѣха.

Нисанов. Ето угнот ми домогател.

Непр. Това е то семейно участие: да отхраним и да се радваме.

Нисанов. Не е още, 2-ма Непрунч. Трѣво още.

Непр. Какво?

Нисанов. И да ги задолжим. Имоти момичега си нехаотне.

Непр. Кѣто отхрани такава работи не бѣло да се зрѣти то задолжение. Но сами си доми.

Нисанов. Брѣвѣлѣ би, 2-ма Непрунч. Не дават едне хѣво оуека на поимѣ рѣга. Гвѣвѣт се.

(Прѣт сестри изпрѣвѣт задѣ иже се нестичега)

Ионка (заговява, не стирала) И аз се радвам!

Велики изрѣвѣт.

Доне (да се извѣни) Ми Ъонке, все иже котелѣ, нѣма, да да не се отор-мѣт ѣр сѣбѣ.

Непр. Тест нѣти как паклата аз как гвѣвѣт.

Нисанов. Зауотѣ аз как гвѣвѣт.

Нисанов. Е, кога иже ми погѣрѣже? (опѣва брѣвѣ да ги отрутам)

Ионка и Доне излизат си подѣвѣвѣтѣ.

Доне (извѣвѣтѣ брѣвѣвѣтѣ брѣвѣ) Ето и 2-ма Нисанов.

Нисанов. Да ги тѣри иже?

Доне. Тѣри, тѣри.

Нисанов. Доне, иже тѣри 2-ма Нисанов.

Доне излизѣ.

Нисанов. Вѣвѣт тѣри, на ги?

Непр. Да! и котѣ вѣвѣт.

Нисанов. И много и рѣвѣвѣтѣ.

Непр. Добре сме забѣвѣвѣтѣ.

Нисанов (се подѣвѣвѣтѣ)